

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

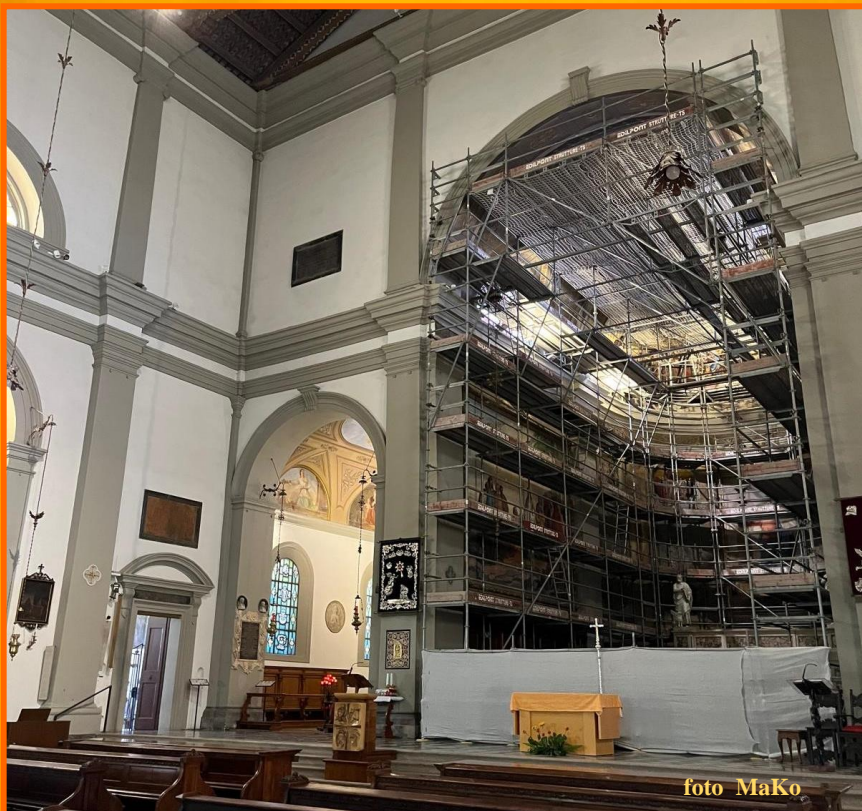

foto MaKo

„...nejen u nás se rekonstruuje.
Katedrála Nejsvětějšího Vykupitele, Palmanova, Itálie.“

Září 2024 (13. ročník)

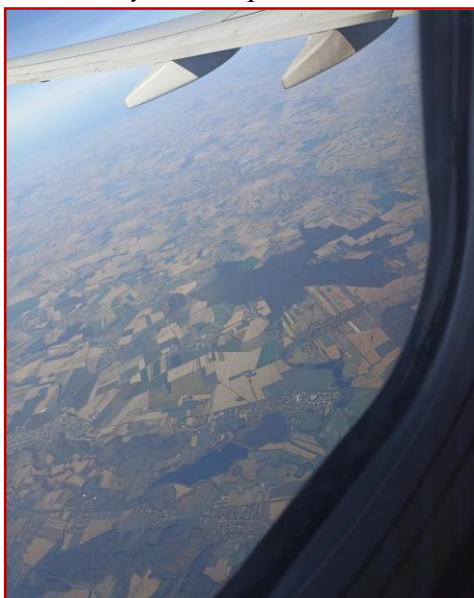
Prázdninové foto do Nedělničku

„Tohle je úplně nejvíc... syn a vnuk spolu na procházce. Aneb když je strejda spíše jako starší brácha.“

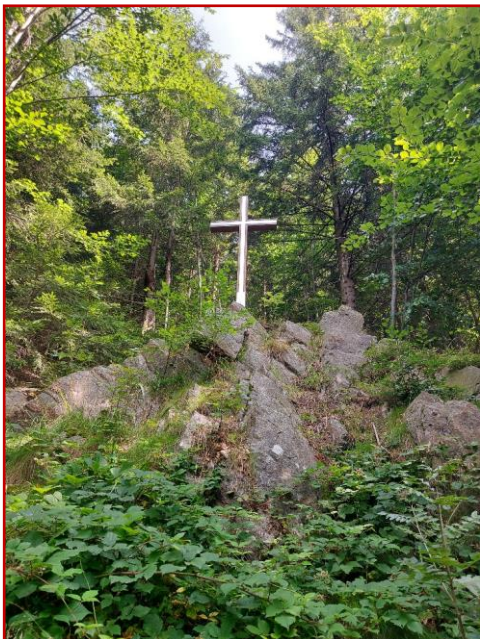
RoKr

„Dolní Benešov z výšky – vodní dominanty a zlatá pole...“ A.Hu.

Priessnitzovy léčebné lázně v Jeseníku – Text... uvnitř Nedělničku K. T

– „Vnější Hebridy, Skotsko: podle fotky by se mohlo zdát, že je to ráj – čisté moře, dlouhé písčité pláže, ale obloha naznačuje, že zdání klame, a to víc, než by člověk čekal“ Ka Po,,

Putování daleko na jihovýchod od nás...“

„Ushguli – nejvýše položená vesnice v Evropě“

JaKl

„Když se dva perou, třetí se směje Prašivá 2024“ KaVa

3800 g lásky a štěstí M.A.

SLŮVKO FARÁŘE

Veselý dvůr

Náš farní zpravodaj není moc starý, ale za těch více než 10 let od svého vzniku už něco pamatuje. Možná bychom i dohledali výtisk z října 2012, kde měl jeden článek název „Smutný dvůr“. Pojednával o diecézním setkání ministrantů v Kravařích. Od toho setkání (8.září) uteklo už 12 let. Mezi našimi aktuálními ministranty už není žádný pamětník, který by se tehdy zúčastnil. Ale to je přirozené, čas pádí stále dopředu. Farní dvůr u našeho kostela už zažil také všelijaké akce, které měly vážný nebo i radostný charakter.

Poslední zajímavou událostí byla prázdninová „přespávačka“ pro mladší děti, které se mohly zúčastnit po přihlášení rodiči, zaplacení drobného příspěvku na stravování v pátek večer a sobotu ráno a zajištěním vlastní „postele“ v podobě karimatky a spacáku... Od odpolední šestnácté hodiny v pátek až do dopoledne v sobotu se tichý farní dvůr, přes který hlavně večer a v noci přeběhnou kočky, ježek nebo kuna, svým tempem se tam pohybují také večer slimáci, zanechávající po sobě další den stříbřitou stopu a přes který sem tam projdou lidé, vyřizující něco na faře, proměnil ve „veselý dvůr“, plný dětského štěbetání, smíchu a aktivit pro děti. Různé zajímavé činnosti a hry se odehrávaly i kolem fary a kostela, kde máme né úplně anglický, ale přece jen trávník, který nám pomáhají udržovat pracovníci služeb města Dolní Benešov.

Během docela krátké doby měly děti čas na soutěžení, hry, ztišení v podobě modlitby a mše svaté, společné stravování a také si mohly vyzkoušet, jak velké pohodlí asi (ne)zažívají sardinky v plechovce – protože toto přirovnání mě napadá, když se večer chystaly ke spánku. Farní sál je veliký, ale v současnosti tak trochu slouží i jako odkládací plocha pro věci z našeho kostela, kde probíhají restaurátorské práce na lešení, a bylo potřeba části inventáře přesunout do suchého prostoru.

Já vám něco prozradím. Ty děti byly spokojené a radostné. Za to bych rád poděkoval všem, kteří toto setkání připravili a s dětmi prožili. A že farní dvůr proměnili na VESELÝ.

PKF

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

Zpráva na messenger...

„Bzzz“ přišla mi zpráva na messenger: „Ahoj, tuto sobotu máme mytí kostela“. Tak jo, tento víkend jsme doma, takže půjdu. Odpovídám OK. Letos po třetí a do konce roku to na naši skupinku ještě jednou určitě vyjde. Nemám problém jít uklízet kostel. Mám problém, aby úklid vyšel na víkend, kdy jsme doma...furt někde lítáme... Už chodím uklízet 6 let – od doby co byl nejmladší syn na 1. svatém přijímání. A proč jsem se tehdy rozhodla, že uklízet budu chodit a i když občas úklid vynechám, proč jsem vydržela zatím 6 let? Pro mě to není věc víry. Ale když jsem v našem kostele a koukám na něj, že už tady stojí několik stovek let a pořád je zachovalý, a jak je tam čisto, tak člověku dojde, že aby vypadal tak jak vypadá tak se o něj museli starat naši předci. Lidi, o kterých už nic nevíme, obyčejní lidé, kteří už jsou zapomenuti, ale díky těm obyčejným lidem ten kostel stojí v zachovalém, funkčním a čistém stavu dodnes. Uklízecké skupinky se před 6-ti lety většinou skládaly z postarších žen a pan farář na mši vyzval, že by byla potřeba minimálně ještě jedna další skupinka. Řekla jsem si, že z mého pohledu maminky s malými dětmi moc volného času nemají (alespoň já jsem neměla), starší ženy, které uklízet chtějí chodit, už chodí a pak tady jsou ženy v cca mém věku, které už mají děti odrostlé a jít 4 x za rok na hodinu uklízet kostel rozhodně můžou. Je úplně jedno jestli člověk dělá v kanceláři, v obchodě, ve výrobě nebo je majitel firmy. Ten kostel slouží nám všem, nejenom těm co chodí na mše pravidelně, ale i těm co chodí do kostela jen o Vánocích, taky těm, kteří si tam říkají své ano na společnou cestu životem, rodičům, kteří tam křtí své děti, dětem, které jdou na 1. svaté přijímání a taky nám všem pro poslední rozloučení... je zkrátka potřeba se o něj starat tak, abychom jej mohli předat další generaci se ctí. Tak jsem se přihlásila. V sobotu vyfasuju hadr, kýbl, smeták a jdu na to. Za „hodku“ bude čisto. A víte co? Mám z toho dobrý pocit ☺

A proč o tom vůbec píšu? To se takhle neplánovaně potkáte s panem farářem, chvílku si povídáte, dojde řeč i na stavební úpravy v kostele a úklid. A pan farář nadhodí: tak o tom úklidu něco napište do Nedělníčku.....

Ro.Kr.

ZLATÉ HVĚZDY NA MODRÉM NEBI OPĚT ROZZÁŘÍ KLENBU KOSTELA

Pohled, jakým se kochali naši předkové v 17. století, se naskytne dolnobenešovským farníkům a nejen jim, při pohledu na stěny a strop kněžiště kostela sv. Martina, jehož první fáze opravy má být dokončena do konce října. Podle restaurátorů by se ten termín měl stihnout.

Uměleční malíři nyní pracují na restaurování stropu, jehož nová podoba bude pro dolnobenešovské občany největším překvapením, protože bude úplně jiná, než na jakou byli nejen oni, ale i mnohé další generace, po staletí zvyklí.

Restaurátoři objevili pod vrstvami přemalob původní výzdobu, jež měla nejspíš představovat hvězdné nebe. Z původních prvků zbyly jen hvězdičky a zbytky modrého podkladu. Malíři tyto fragmenty nebudou konzervovat, ale rekonstruovat, neboli obnoví je do předpokládané původní krásy z poslední třetiny 17. století, kdy se chrám definitivně dostavěl.

Četné přemalby stropu

Strop byl přemalován několikrát. Naposledy před zhruba třiceti lety, kdy bílá barva zakryla sorealistický obraz. Pamětníci ještě jistě mají v hlavě obraz Svaté rodiny, která však byla vyobrazena v poněkud dobovém údernickém duchu.

“Vznikl začátkem šedesátých let, to jsem se zrovna vrátil z vojny,” zavzpomínal bývalý starosta Josef Zawadský, který se o průběh restaurátorských prací živě zajímá. Svatý Josef tehdy držel v ruce kladívko a opíral se o ozubené kolo, v pozadí čoudily komíny průmyslového závodu, který snad měl připomínat místní armaturku.

“Ten obraz byl přetřen latexovým nátěrem, snad aby dlouho vydržel. Nešel nám vůbec dolů,” uvedla pro Nedělníček restaurátorka BcA. Renata Svobodová.

Autor tohoto článku si vzpomíná, že když pan farář Alois Čunderle (1922–2001) po poradě s odborníky nechal tento obraz při výmalbě interiéru zakrýt bílým nátěrem, setkal se tento krok s údivem i překvapením farníků, kteří si na svéráznou výzdobu mezitím zvykli. “Obraz nezmizel, kdyby jej příští generace chtěly odkrýt, nebude to problém,” uklidňoval tehdy páter Čunderle, od jehož úmrtí uplynulo v srpnu již 23 let.

Při současné renovaci je ale tato vrstva přemalby navždy pryč. Asi ji ale není proč příliš želet, historickou hodnotu neměla, snad jen jako kuriózní prvek doby.

Hvězdy ze zlata

Podle odborníků byl strop poprvé přemalován už v 18. století. Tato přemalba nebyla nijak ornamentální, spíše šlo o geometrický koncept, kdy malované linky různě kopírovaly klenutí stropu.

Restaurátoři v současné době odkryli původní vrstvu, kterou jako hlavní prvek tvoří křížky, či spíše hvězdičky. Ty jsou nyní nahnědlé, ale podle odborníků byly původně zlacené. Restaurátoři v minulém týdnu tmelem zarovnávali strop, aby povrch zahladili. Na části stropu také provedli barevnou zkoušku, aby zjistili přesný odstín modré, která bude tvořit oblohu, na níž se zaskví zlaté hvězdy. Několik hvězdiček je již také pozlacené. Čtenáři Nedělníčku mají jako první možnost vidět a utvořit si představu, jak bude výsledná rekonstrukce výmalby vypadat.

(Foto na zadní barevné stránce)

Marek Sklář

– Exstarosta Josef Zawadský si prohlíží restaurátorské sondy ve stropě presbytáře ještě před zahájením rekonstrukčních prací. “Jsem moc rád, že jsem to mohl vidět takhle zblízka a že po lešení ještě pořád zvládnou vylézt,” usmívá se ve svých 84 letech.

DÍKY ZA STVOŘENÍ, KRÁSU PŘÍRODY A HOJNOST

Devátým měsícem občanského kalendáře je měsíc září se svými třiceti dny. Je to zvláštní měsíc, kdy na jeho začátku je ještě léto, ve své poslední třetině se přehoupne do podzimu. Sluníčka ubývá a mohou být i dny, kdy se uchylujeme ke kamnům, protože se mohou objevit chladné dny nebo také sem tam i přízemní mrazíky.

Tento měsíc není u některých dětí moc oblíbený, protože začíná školní rok. Zemědělcům a také drobným pěstitelům, po usilovné dřině od jara, nastává čas sklizně úrody a radosti z její hojnosti. Proto po skončení sklizně bývá pěkným zvykem, že v kostelích je vzdáván dík za úrodu. Na chrámových stupních a oltářích jsou shromažďovány různé plody země, vedle toho na ošátkách chléb a hrozny vína. Tyto plody lidské práce jsou přinášeny spolu s obětními dary k oltáři při slavnostní mši svaté. V některých oblastech naší vlasti se tradičně konají různé dožínkové slavnosti, hody, veselice ...

Také naše farnost projevila díkůvzdání našemu Pánu, ale trochu jinak. Poslední srpnový den byla ve filiálním kostele sv. Urbana v Zábřehu v 11 hodin sloužena slavnostní mše svatá, jako votivní – děkovná „Za úrodu zemskou s prosbou o boží požehnání pro farnost a město“. O pěkně a vkusně nazdobený chrám, což bylo potěšením nejen pro oko, ale také pro duši, se postarali ochotní zábřežští farníci.

Komu je vlastně dlužno děkovat? V první řadě přirozeně našemu Pánu a Stvořiteli všeho. V druhé řadě všem, kteří obdělávají zemi, pěstují, chovají..., právě tak jako těm, kteří se podílejí na zpracování úrody. To víme a jsme jim nesmírně vděční. Avšak něco chybí, na co zapomínáme. Pravděpodobně nejsme dost vděční také přírodě – stromům za ovoce, květinám, včelám za sladký nektar a med, životodárné vodě, mnohým zvířatům, skotu, bravu a také rybám za jejich maso a produkty, které jíme. Obecně řečeno, zpovrchněli jsme, ztratili jsme pravý vztah a úctu ke stvoření. Jedním slovem k přírodě, celé zemi i nebi za jeho krásu.

„Bud' pochválen, můj Pane,“ zpíval svatý František z Assisi. V tomto chvalozpěvu nám připomíná, že náš společný domov je též jako naše sestra země, s níž sdílíme společný život, a jako milá matka, která nás přijímá do své náruče.

Rovněž, když se začteme do 65. žalmu, tak hojnost je pro žalmistu příležitostí k uvažování o Boží moci, která nejen zúrodňuje zemi vláhou, ale také krotí přírodní živly, utiňuje a vzbuzuje úžas. Hospodin je též

Bohem milosrdným. Proto jej žalmista celým srdcem chválí. Připomeňme si to ve verši 10. – 14. tohoto žalmu – Davidovy písně.

*Laskavě pečuješ o zemi, hojnou vláhou ji daříš,
její bohatství množíš.*

*Plny jsou náhony Boží, lidem jsi nachystal zrní,
takto pečuješ o ni.*

*Její brázdy jsi zvlažil, rozmělnil její hroudy,
zkypřils ji hojnými dešti, požehnals, co na ní vzrostlo.*

*Ověncils koloběh roku korunou dobrotivosti,
všudy jde za tebou hojnost.*

*Mokvají pastviny stepní, pahorky jáсотem hýří,
louky jsou oděny stády, doliny pokryty klasy.
Všechno to jásá a zpívá.*

Tyto závěrečné verše žalmu jsou velmi krásné a významné. Můžeme říci, že se opravdu stávají zpěvem na oslavu Boží milosti.

Je zde popsána velká podobnost s rolníkem, který svoji práci připravuje půdu pro setbu zrna, zavlažuje brázdy, rozmělnuje hroudy a má péči, aby zaseté zrno vzešlo a přineslo svůj užitek.

Otče náš nebeský, Bože svatý, před tvou velebností je nedostatečné jakékoli lidské slovo. Ty miluješ zemi a všechno, co na ní roste a žije. Kéž nám nikdy nechybí vanutí tvého Ducha, jenž se v našich srdcích přimlouvá za všechno živé. Ty jsi nám ho daroval skrze svého Syna Ježíše Krista.

Av

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ZÁŘÍ

Sbírka na OPRAVY – neděle 8. 9. 2024

Sbírka na CÍRKEVNÍ ŠKOLY

– odesílá se celá pro potřebu církevních škol naší diecéze
– neděle 15. 9. 2024

ŘEPÍK LÉKAŘSKÝ

Agrimonia eupatoria

***Kdes chodila dnešní noci?
„Sbírat bejlí na nemoci.“
Kdopak s tebou chodil,
kdo tě lesem vodil?
„Nejmilejší přítel,
sám svatý Jan Křtitel.“***

Lidově se nazývá řepíček, hřebíček zahradnický, útrobník, královská bylina a celého světa zdraví. Vytrvalá teplomilná 40 až 100 centimetrů vysoká rostlina vytváří v prvním roce velkou přizemní růžici, v druhém roce vyrůstá mohutná lodyha, která posléze rozkveté drobnými žlutými kvítky v klasovitém hroznu. Květy se rozvíjejí od července do září a vydávají kořeněnou vůni připomínající meruňky. Příjemně voní celá rostlina, slabě aromatická je i usušená. Řepík se vyskytuje na suchých lukách a travnatých místech, v křovinách podél cest V zahradě může tvořit ostrůvek v sušším osluněném trávníku nebo tvořit pozadí v bylinkovém záhoně na slunném až polostinném teplém stanovišti s neutrální hlinito-písčitou výživnou půdou. Snáší stín i sucho, nesnáší ale zaplevelení. Založení porostu řepíku může být trochu problematické, při počáteční dobré péči je ale posléze zcela nenáročný.

Od června do září se sbírá na počátku rozkvetu kvetoucí nať i s přizemními listy, nebo pouze květní stvoly. Nesmí obsahovat zralé plody. Sklízí se dvakrát až třikrát do roka. Suší se co nejrychleji ve stínu, vlhká a nedosušená nať snadno hnědne.

Účinkuje svíravě, protizánětlivě a dezinfekčně, zvyšuje vylučování žluči. Řepík se používá ke kloktání při zánětech dutiny ústní, při krčních infekcích a k vyplachování nosu při akutní rýmě. Blahodárně účinkuje omývání a koupele hnisavých a nehojících se ran odvarem. Na kůži můžeme rovněž použít omytou a rozdrcenou čerstvou nať. Nálevem kloktáme při bolestech v krku a při zánětech dásní, při silné rýmě můžeme proplachovat nos. Ve formě obkladů a koupelí pomáhá při špatně hojících se ranách.

Řepík býval v magii a čarodějnictví používán k ochraně a odvrácení záporných sil a zahánění duchů. V lidovém léčitelství sloužil k léčení střelných ran, ale také jako prostředek na mužskou impotenci. „Hřebíček zahradnický v mléce vařený mužnosti dodávati bude.“ Tak praví starý recept, za výsledek ale nelze ručit.

Řepíkový nálev

*2 lžíce nakrájené čerstvé nebo
1 lžíce sušené natě řepíku,
šálek vody*

Byliny přelijeme vroucí vodou a necháme 20 minut ustát. Poté scedíme a použijeme ke kloktání nebo vyplachování ran. Plátýnko nebo mul namočený v nálevu slouží jako obklady. Do koupele děláme odvar silnější.

Polštářek na spaní

*Hrst sušené natě řepíku, hrst
sušených chmelových šištic,
hrst sušené natě meduňky*

Usušené byliny promícháme a naplníme do bavlněného polštářku, který dáváme pod hlavu. Můžeme ještě přidat pár levandulových květů. Ale jejich silné aroma může někomu způsobit bolení hlavy.

Čerpáno z knihy Kláry Trnkové „**Třikrát tučet zázračných bylin**“.

Vydalo nakladatelství: STUDIO trnka s.r.o. v Praze roku 2015.

Mnoho krásně ilustrovaných knih, také knih pro děti si můžete objednat na

www.studiotrnka.cz

Připravila Marie Ohřálová

LÁZNĚ PRIESSNITZ V JESENÍKU

Priessnitzovy léčebné lázně leží v malebné přírodě Rychlebských hor a Hrubého Jeseníku v nejsevernějším cípu Olomouckého kraje. Zdejší klima je vhodné pro léčení horních a dolních cest dýchacích, potíží krevního oběhu, nervové soustavy aj. Ve svém názvu nesou jméno Vincenze **Priessnitze** a jsou vůbec **prvním vodoléčebným ústavem světa**.

Pokud se ocitnete na tomto překrásném místě, a fyzické zdraví Vám dovolí užít si lázně nejen z pohledu léčby zdravotních potíží, můžete se pokochat krásami zdejší přírody a také léčivými účinky zdejších pramenů, na jejichž udržování a zvelebování se zdejší obyvatelé osobně podílí. Nabízím několik tipů, které stojí za to navštívit.

KRIZOVÝ KŘÍŽ - Místo, kam se chodili pacienti modlit, aby úspěšně zvládli období krize v rámci léčebných procedur.

Připomíná minulé doby, kdy na tuto lokalitu chodili naši předkové prosit za uzdravení a sílu v životních zkouškách a těžkých obdobích.

V roce 1846 nechal kníže Johann II. Liechtenstein vystavět tento kříž z vděčnosti za uzdravení. Jeho lázeňská léčba totiž trvala nepřetržitě čtyři

roky. Pak nastala ona známá krize a po jejím pominutí byl pacient zachráněn a vystavěním památky chtěl také projevit svůj vděk. Na mohylu nechal umístit plechovou desku s nápisem: Erlöse uns von allem Übell–1846 (Zbav nás všeho zlého– 1846). Místo bylo velice oblíbené a vztahují se k němu legendy o sabatech čarodějnic, které však nejsou potvrzené, a dále pak tzv. Fasselpartie spojené mimo jiné s oslavou slunovratu. Jisté je, že se sem chodili modlit pacienti právě v období léčebné krize, aby došlo k jejímu úspěšnému překonání.

Někdy v 60. letech 20. století byl původní kříž zničen velkou vichřicí. Nahrazen byl o něco menším křížem, který zde setrval až do léta 2018, kdy byl pomník znovu obnoven místními obyvateli pod vedením Kamila Zajíčka. Nový dvojité kříž vytvořil Dušan Ingr z Vápenné a litinovou desku s původním nápisem v českém jazyce navrhl a vytvořil Jaroslav Křížek z Javorníku. Postupně dochází také k terénním úpravám v okolí pomníku. Ve významné dny je kříž přes noc nasvícený.

Místo nabízí příležitost ke klidnému odpočinku i dnes. Na Velký pátek a Velikonoční neděli se nám navíc naskytne neobvyklá podívaná, Krizový kříž bude osvětlen po celou noc.

SOUROZENECKÝ KŘÍŽ A SOUROZENECKÝ PRAMEN

- Kdysi vyhlídková skála s výrazným křížem.

Na úpatí skály asi patnáct metrů nad Sourozeneckým pramenem se původně nacházela jedna z Priessnitzových přírodních sprch. Na skále nad Sourozeneckým pramenem pak stojí kříž. Byl vztyčen v roce 1854. Několik renovací proběhlo v sedmdesátých letech 19. století, v osmdesátých letech 20. století a konečně v roce 2002. Původně měl kříž na koncích ramen větší dřevěné destičky. O roce postavení a pozdější renovaci (1870); se dočteme na mramorovém soklu, který slouží jako základ a zároveň fixace kříže. Oprava této památky v osmdesátých letech 20. století souvisela s rekonstrukcí Sourozeneckého pramene. V roce 2002 kříž opravili účastníci brontosauřího tábora s poetickým názvem Kvítek na prameni. Táborníkům se totiž zdál poněkud zchátralý, tíha času jej naklonila na jednu stranu. Během rekonstrukčních prací byly taktéž vykáceny náletové dřeviny pod skálou. Kříž bohužel o pánáct let později zmizel a byl obnoven a slavnostně vynešen 11.9. 2021 z iniciativy Kamila Zajíčka a podpory Slavoje Čegana.

SOUROZENECKÝ PRAMEN - Pramen vystavěný dětmi V. Priessnitze rok po jeho skonu.

Sourozenecký pramen údajně nechaly postavit Priessnitzovy děti rok po otcově úmrtí – tedy Léta Páně 1852. Jeho původní tvar neznáme, avšak v sedmdesátých letech 19. století z něho zůstala pouze zídka a plechová deska s názvem pramene a rokem postavení. V letech 1871—1872 byla kolem pramene vystavěna Nassavská stezka, která se právě u něho dělila na horní a dolní úsek. Dnešní podobu získal pramen v osmdesátých letech 20. století. V současné době se z prostřední části mohly začínají uvolňovat kameny. Jak se zdá, Sourozenecký pramen netrpělivě čeká na drobnou opravu. Jinak je v dobrém stavu a poskytuje chutnou vodu.

Texty částečně převzaty z www.jesenickeprameny.cz

K.T.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

PATERO BOHATSTVÍ

Jednou se jeden velmi chudý člověk zeptal Boha: „Proč jsem tak chudý?“

Bůh mu odpověděl: „To proto, že nikomu nic nedáváš.“

„Jak můžu někomu něco dávat, když nic nemám?“ opáčil chudák.

Bůh odpověděl: „Máš pět velkých pokladů, o které se můžeš s ostatními podělit.“

„Já? Pět pokladů? Kde je jako vidíš?“

„Milý synu, tak za prvé máš svoji tvář. Můžeš se podělit o svůj úsměv. Je zadarmo, je úžasný a na ostatní působí překvapivě dobře.

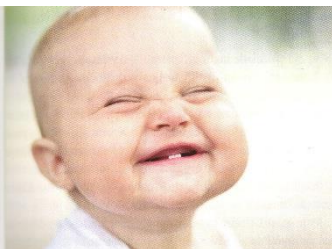
Zadruhé, máš oči a můžeš se na druhé dívat pohledem plným lásky a dobroty. Budou se cítit šťastní.

Zatřetí máš ústa. Těmi ústy můžeš druhým říkat milá slova, hezky mluvit, aby se cítili cenní. Můžeš šířit radost a dobrou náladu.

Začtvrté máš srdce. Svým láskyplným srdcem můžeš toužit po štěstí pro druhé. Můžeš dát druhým pocit, jakou radost ti dělá jejich přítomnost. Dotkneš se jejich životů.

A posledním pokladem, který máš, je tvoje tělo. S tím tělem toho můžeš pro druhé udělat spoustu. Můžeš pomoci potřebným. Pomoc nespočívá jen v penězích. I malý skutek dokáže léčit, prozářit život. Zahojit zraněná srdce.

Vidíš? Jsi velmi bohatý!“

Poněvadž hluboce miluji život, celý život, vím, že je nekonečně cenný. Protože jsem trpěl a toto utrpení jsem překonal, abych jej proměnil v radost, znám cenu života. Proto nepřestanu chtít jeho plnost nejen pro své lidské bratry a sestry, ale i pro všechny lidské bytosti.

Radost ze života je empatická, zve k soucitu, ke sdílení, k solidaritě. Smutné vášně nás uvězňují do strachu a nutí nás uzavírat se do sebe, aktivní radost rozehřívá srdce touhou vidět ostatní, jak se rozvíjejí. Činí nás otevřenějšími, odvážnějšími, tolerantnějšími, pozornějšími k druhým.“

(Z knihy Bruna Ferrera „Utěcha pro duši“)

Připravila Marie Ohřálová

KAPKA HUMORU

Zlato to auto nejede...?!

Když tam nejsem musíš si sednout vlevo...

Žena připomíná manželovi, že jdou večer na návštěvu, ať si vezme čisté ponožky.

Na návštěvě nasaje vzduch a říká:

„Že ty sis ty ponožky nevyměnil?“

„Ale jo! A protože jsem věděl, že mi to nebudeš věřit, mám ty staré tady v kapse.“

Ptá se turista v Kongu domorodce:

„Je možné se v této řece vykoupat?“

„Pane, je tam plno krokodýlů. Koupat se můžete až dva kilometry po proudu, v místech, kde se už řeka vlévá do moře.“

„A tam určitě nejsou?“

„Ne pane, tam bojíte se žraloků.“

Sedí pán u jezera se zrcátkem namířeným na vodu. Přijdou k němu turisté a ptají se ho, co dělá. „Povím vám to, když mi přinesete láhev piva.“

Přinesou mu ji a on povídá: „Lovím ryby. Když se ryba uvidí v zrcátku,

vyskočí a já ji chytnu.“ Turisté se

ptají: „Kolik jste jich touto metodou dnes už chytil?“

Rybář jim odpoví: „Rybu žádnou, ale piv mám už deset.“

Povídají si dva muži na výstavě obrazů:

„Krásný obraz. Nádherně zachycený východ slunce, co říkáte?“

„Krásný obraz... je to ale západ slunce,“ říká druhý.

„A jak to dokážete rozeznat, jste nějaký odborník?“ „Nejsem, ale znám autora, toho ještě nikdo neviděl vstát před polednem.“

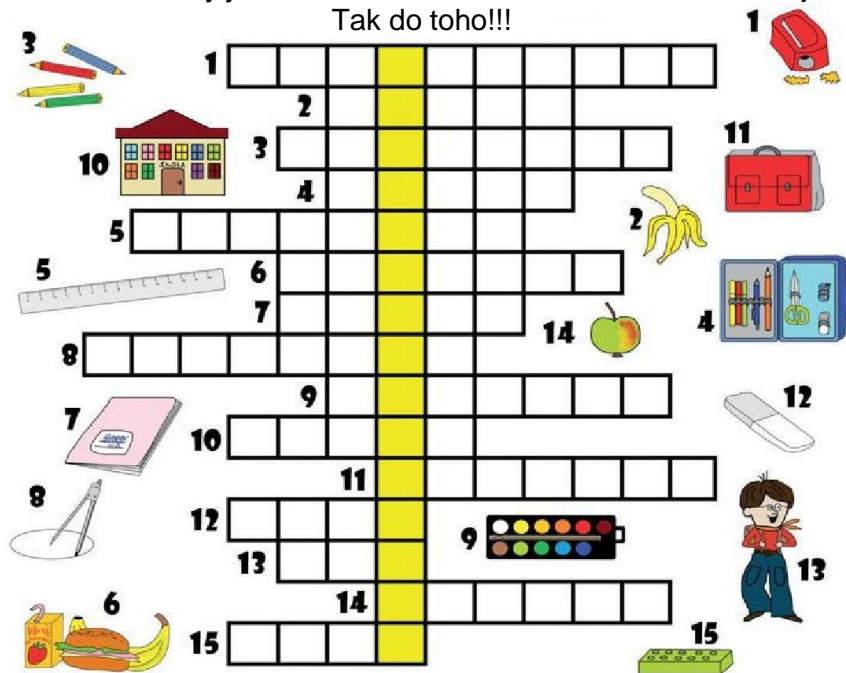
(čerpáno: Nezbeda a facebook)

Připravila M. Ohřálová

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Milé děti. Prázdniny jsou za vámi. Co vás teď čeká se dovíte v tajence.
Tak do toho!!!

Tajenka z minulé doplňovačky zní: DESKOVÉ HRY“

Najdi 10 rozdílů

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na září 2024

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	2.9.	18.00	Za + rodiče Ondrušovy a Vojvodovy s prosbou o b. požehnání ...	
Út	3.9.	6.30	Za celé rodiny Smolkové a Konečné	
St	4.9.	18.00	Za Michala Bako, rodiče, čtyři švagry a živou rodinu	
Čt	5.9.	18.00	Za + Josefa Faiku (40.výr.+), za manželku a dceru	
Pá	6.9.	6.30	Za živé a + farníky	
Pá	6.9.	Záb 18.00	Za Siegrid Šlosárkovou (výroční) a za rodiče z obou stran	
So	7.9.	7.00		
Ne	8.9.	7.00		
Ne	8.9.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Bogdala, dvě sestry, zetě, dvoje rodiče a živou r.	
Ne	8.9.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	9.9.	18.00	Za ++ Františka a Edeltraudu Hoheiselovy, jejich rodiče a za ž.r.	
Út	10.9.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	10.9.	Záb 18.00	Za manžela, dva syny, dvoje rodiče, živou rodinu a duše v oč...	
St	11.9.	18.00	Za Marii Herudovou, Helenu Prchalovou, Annu Šablickou ...	
Čt	12.9.	18.00		
Pá	13.9.	ČK 17.00	POUŤ: za živé a + farníky a za dobrodince kaple (průvod)	
So	14.9.	13.00	Poděkování za 80 let života a boží ochranu a požehnání pro ž.r.	
Ne	15.9.	7.00	Za + Josefa hartoše – měsíční	
Ne	15.9.	Záb 8.30	Za Stanislava Sněhotu, živou rodinu a duše v očistci	
Ne	15.9.	10.00		
Po	16.9.	18.00	Za + rodiče, bratra, za živou a + rodinu	
Út	17.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	18.9.	18.00	Za Helenu Herudkovou, dva manžely, dva syny a rodiče	
Čt	19.9.	18.00	Za + Petra Jiříka, rodiče a prosba o požehnání pro živou rodinu	
Pá	20.9.	Záb 18.00	Za Janu Šmukovou, dva manžely, zetě, rodiče Očkovy a živou rodinu	
Pá	20.9.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
So	21.9.	7.00	Za + Annu Faikovou, manžela, syna a snachu	
Ne	22.9.	7.00	Za Jiřího Braveného, rodiče, sourozence a zetě...	
Ne	22.9.	Záb 8.30	Za Marii Poštulkovou, manžela, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	22.9.	10.00	Za + Aloise Dombka – výroční	
Po	23.9.	18.00	Za + Vitězslava Čecha (ned.60 let), za rodiče z obou stran a švagra	
Út	24.9.	6.30		
St	25.9.	18.00	Za Uršulu Novákovou, manžela, rodiče z obou stran a b.požeh. pro živ.r.	
Čt	26.9.	18.00	Za Leo Buhlu, dvoje rodiče, syna a sestru	
Pá	27.9.	Záb 18.00	Za Jiřího Dombka, Marii Pačkovou a živou rodinu	
So	28.9.	Záb 9.30	Svatba	St.svátek
So	28.9.	11.00	Poděkování za 50 let života s prosbou o b.požehnání a ochranu P.Marie...	St.svátek
Ne	29.9.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	29.9.	Záb 8.30		
Ne	29.9.	10.00		
Po	30.9.	17.00	Za Anežku Kupkovou, Pavla Kupku, dceru Marii, rodiče z obou stran ...	
Út	1.10.	6.30		
St	2.10.	17.00	Za Martu Bittovou, dva manžely, dvoje rodiče a sourozence	
Čt	3.10.	17.00	Za manžele Olgu a Jana Mrkvovy, dceru Brigitu, + příbuzné a živou rod.	
Pá	4.10.	6.30	Za živé a + farníky	
Pá	4.10.	Záb 16.00		
So	5.10.	7.00	Za + prelátu P. Wilhelma Thiempla, sourozence a duše v očistci	
Ne	6.10.	7.00		
Ne	6.10.	Záb 8.30	Za Jakuba Mrkvu, syna, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	6.10.	10.00		

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

*Rekonstrukce presbytáře v kostele sv. Martina v Dolním Benešově
Detail hvězdné výzdoby.*

*Strop s odkrytými vrstvami přemaléb, tmelenými částmi i fragmenty,
na nichž se provádí barevná zkouška rekonstrukce původní výmalby.*

Program pro děti s přespáním ve farním sále 18. 8. 2024

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.

„Nových Sedm (DESET) statečných
aneb pěší poutníci na pouť na Hrabýň“

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917